

de mijne

Van Kooten en De Bie zongen ooit een lied waarvan het refrein met bovenstaande titel begon. Ze gebruikten het in een sketch over een stel apatische mannen die elkaar probeerden te overtroeven met hun auto's. Schaterlachend heb ik deze sketch gevolgd, en ben het liedje nooit vergeeten. Een zelfde gevoel bekwam me bij het lezen van "commentaar stuntvlieger geschiedenis deel 3" van Mark Kramer in VLIEGER 98/4. Volgens mij reageert Mark in dit artikel onnodig subjectief op één regel in het artikel van Bert Jansen in VLIEGER 98/2. Vervolgens probeert hij met halve waarheden en desinformatie aan te tonen dat de CURSOR niet vergeleken kan worden met de Revolution, maar maakt wel de fout om te vermelden dat de CURSOR beter is dan de Revolution. Wellicht dat Mark zich onbewust realiseert dat er nauwelijks verschil is tussen de Revolution en de CURSOR?

Ik ben zeker geen expert op het gebied van vierlijners, sterker nog kan nog maar net vliegeren met mijn eigen vierlijner. Maar ik kan zelfs na het lezen van het commentaar van Mark niet veel meer in de CURSOR zien dan een veredelde of alternatieve Revolution. Want behalve dat Revolution en CURSOR vierlijners zijn en ongeveer even breed zijn, zijn

er nog meer overeenkomsten tussen beide vliegers. De Revolution en Cursor bestaan uit twee symmetrische vlakken, strak opgespannen in twee dimensies door een rechte ligger en enkele staanders, en onderling verbonden door een minimaal middendeel om de twee vlakken flexibel ten opzicht van elkaar te houden. Revolution en CURSOR zijn mijns inziens daarom variaties op hetzelfde thema.

Vierlijners die volgens mij wel duidelijk verschillen van het Revolution-type zijn de Synergy Deca, door zijn drie-dimensionele doekbespanning, maar zeker ook de Vluis van Kees Buurman, door het ontbreken van het minimale middendeel. Kees heeft een geniale oplossing gebruikt om toch voldoende flexibiliteit van de staanders te krijgen, namelijk het inkorten van de ligger. In plaats dat de ligger het doek horizontaal opspant, doet de wind dit en komen de staanders in de vleugels iets voor de ligger te staan. Zou de ligger het doek opspannen, is de Vluis haast onbestuurbaar.

In de biologie wordt onder andere van geslachten, families en soorten (species) gebruik gemaakt om onderscheid tussen planten en dieren aan te brengen. Wellicht is het noodzakelijk om in de vliegersport een dergelijke verdeling te gaan toepassen, of wordt dat

al gedaan. Het geslacht vierlijners zou dan kunnen worden onderverdeeld in de families als "Rev", "SD" en "Vluis". De "Rev" familie zou dan bestaan uit soorten als "echte Revolution", "semi-rev" en "CURSOR".

Het artikel van Mark schets mij het beeld van een amateur die een leuk ontwerp heeft gemaakt, maar eigenlijk geen idee heeft waar hij over praat. Het toepassen van gaas in een vlieger in welke vorm dan ook heeft wel degelijk invloed op het vlieggedrag van de vlieger; trekkracht neemt af door verminderd windvangend oppervlak, maar ook de rek van het vliegerdoek verandert door het toepassen van extra naden. Ook zinnen als "beter dan de Revolution" en "geen toonbeeld van elegantie" zijn vrij subjectief en boeten in aan professionaliteit.

Het gewraakte artikel van Bert Jansen stoot dan ook zeker niet de CURSOR van zijn voetstuk, dat doet Mark zelf vakkundig genoeg in zijn commentaar. De minimale notitie over de CURSOR in het artikel lijkt daarom niet meer dan gepast. Er wordt voldoende aandacht besteed aan de familie der "Revolutions" en mogelijk te weinig aan die der "Vluizen".

Bart van Assen, Indonesië.

STUNTMEDEWERKERS GEZOCHT

Van Hugo Vandenaabeele ontvingen we bericht dat hij na de Revolution, de Cursor en Batkite een nieuw soort stuntvlieger heeft uitgevonden, genaamd de "Airshield" gebaseerd op het Aeroflex-principe. Hij zoekt nog medewerkers om met deze vlieger te experimenteren. Gegadigden kunnen contact opnemen met: Hugo Vandenaabeele, Zaakvoerder Aeroflex International Recreation, Nieuwelei 39, B-2640 Mortsel België. Tel/fax: +32-34550682.

